

РЕШЕНИЕ

№ 6670

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **12085** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „СОФ КЪНЕКТ“ АД против Решение № 3421 от 18.09.2025 г. по НАХД № 1913/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 45-07-7/30.12.2024 г., издадено от главния директор на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация", за нарушение по т.1.2.2 от Приложение към Регламент (ЕО) №300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и за отмяна на Регламент (ЕО) №2320/2002 г. и чл.16л, ал.5, т.7 от Закона за гражданското въздухоплаване (ЗГВ) му е наложено административно наказание на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.143, ал.3, т.5 от ЗГВ имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди лева) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, тъй като е постановено при допуснато нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че в решението не е обсъдено и не са изложени мотиви, с които да отхвърли, като неправилни, направените с жалбата твърдения. Счита, че несъпоставимостта между фактите и правната им квалификация, както в АУАН, така и в НП, води до неяснота относно определянето формата на изпълнителното деяние. Излага още, че в мотивите на обжалваното решение съдът е изложил, че са наложени две отделни наказания, за две деяния, но не е съобразил, че за едното деяние няма издаден АУАН и това деяние е именно, посоченото в обжалваното наказателно постановление. Липсата на съставен

АУАН за конкретното деяние е нарушение, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила и правото на защита на жалбоподателя. Следва да се отбележи, че съдът не е обсъдил наведените от жалбоподателя доводи, че няма данни как е съхраняван предоставения на съда видеозапис и дали не е манипулиран преди неговото възприемане (гледане) от страна на актосъставителя. Твърди, че видеозаписът не е иззет (събран), съхраняван и предявен на наказаното лице и не следва да се кредитират свидетелски показания, основани само и единствено въз основа на него. Излага доводи, че свидетелят А. не е бил очевидец на нарушението. Гледал е видеозаписи, за които не се установи в хода на съдебното производство дали са били идентични с тези предоставени от дружеството жалбоподател, за да бъдат кредитирани неговите показания. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът – главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ оспорва жалбата. В представения писмен отговор на жалбата, чрез процесуалния си представител, поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, както и не са налице сочените касационни основания. Счита, че жалбата е напълно неоснователна и недоказана. Твърди, че безспорно в настоящата хипотеза се касае за едно деяние, с което „Соф Кънект“ АД, в качеството си на летищен оператор, с функции на летищна администрация са извършени две отделни и самостоятелни нарушения, като всяко едно от тях е описано подробно в съставения АУАН, като съответно са наложени две отделни санкции, което е в пълно съответствие с разпоредбата на чл.18 от ЗАНН.

В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва подадената касационна жалба и прави искане за отхвърлянето ѝ.

Представени са и писмени бележки, в които твърди, че административното производство започва именно въз основа на сигнал от касационния жалбоподател, в който сочи, че е било допуснато лице в зоната с ограничен достъп и се е качило на въздухоплавателно средство без извършване на задължителен контрол на основанията за достъп и проверка на сигурност. От страна на ответника са предприети действия по изясняване на случая като от касатора са иззети и получени записи от системата за видеонаблюдение, от които се установява нарушението. СРС правилно е обсъдил всички доказателства, като въз основа на тях е приел, че касаторът не е осигурил необходимия контрол върху достъпа до критични части на зоната с ограничен достъп. Извършени с две нарушения, които имат различен обект на защита, поради което те подлежат на отделно санкциониране. По отношение оспорване на видеозаписите. Това не е направено своевременно, а едва с касационната жалба. Не са представени други доказателства, които да опровергават направените констатации. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи

на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че „Соф Кънект“ АД представлява летищен оператор и има функции на летищна администрация.

На 25.08.2024 г., член на екипажа на авиокомпания Ryanair, полет FR 3662, пътуващ по направление от [населено място], Р Б. за [населено място], Р Италия, е констатирал лице, което се качва на борда на въздухоплателното средство без валидна бордна карта, като лицето е било задържано от служителите на ГПУ-С.. Уведомен е летищният оператор „Соф Кънект“ АД за случилото се.

Извършена е проверка на системата за видеонаблюдение във връзка със сигнала и е установено, че лицето е навлязло в КЧ на ЗОД като се прехвърля през парапет, преминава през пункт за проверка на пътници и ръчен багаж бе да му е извършен контрол за сигурност до критичната част на летището Терминал 2, а именно зона с ограничен достъп. Лицето се е качило на въздухоплателното средство, пътуващо по дестинация С.- Б. без да притежава бордна карта.

Изискани са видеозаписи по случая от „Соф Кънект“ АД с писмо от главния директор на ГД „ГВА“ изх. №99-525/29.08.2024 – TPL-G, както и са посочени какви действия следва да бъдат предприети от оператора.

С писмо от 30.08.2024 г. от „Соф Кънект“ АД са изпратени видеозаписите от дата 25.08.2024 г. на един брой CD-R с общ обем на файловете 339 MB.

На 22.11.2024 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от главен инспектор в отдел „Авиационна сигурност“, дирекция „Аеронавигационно осигуряване, летища и авиационна сигурност“ в ГД „ГВА“ М. Н. А., оправомощен съгласно т.І.А.9 от заповед № 45-01-380/21.08.2024 г. на главния директор на ГД „ГВА“, на „Соф Кънект“ АД.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление от главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплателна администрация“.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до нарушаване на основните права на жалбоподателя, включително и това на защита, вкл. и при преценка на събраните доказателства.

Приел е, че е налице установеност на факта, че лицето преминава през централизиран пункт за физическа проверка за сигурност и достига без да му е извършена такава проверка за сигурност до критичната част на летището Терминал 2, а именно зона с ограничен достъп.

Предвид което не е налице липса на описание на място на извършване на административното нарушение в атакуваното НП.

Фактическите констатации са направени въз основа на преценка на събраните доказателства, без да са допуснати процесуални нарушения при извършване на тази дейност. Констатациите са направени въз основа на предоставения на съда диск, съдържащ видеозаписи от охранителните камери; той не е презапис на предоставения от дружеството-жалбоподател на административнонаказващия орган. На първоинстанционното производство не са правени възражения от страна на жалбоподателя относно автентичността на този диск.

СРС е приел, че в случая не намира приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Районният съд е счел, че жалбоподателят е осъществил визираното в НП административно нарушение и въз основа на това е потвърдено наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са

допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всестранно, обективно и пълно.

Правилно СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на касатора не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето.

По отношение на спазване на материално-правните норми.

Съгласно т.1.2.2 от Приложение към Регламент (ЕО) №300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване, влизането в зоните с ограничен достъп се контролира, за да се гарантира, че в тях няма да проникнат лица и превозни средства, които нямат разрешение за това. В настоящия случай „Соф Кънект“ АД в качеството си на летищен оператор, следва да осъществява контрола по чл.16л, ал. 5, т.7 от ЗГВ, съгласно който летищният оператор извършва контрол на достъпа и издава временни пропуски на лица и моторни превозни средства.

С оглед установената фактическа обстановка се установява, че „Соф Кънект“ АД в качеството на летищен оператор не е осигурило задължителните стандарти за летищна сигурност, определени в чл. 16л, ал. 5, т. 7 от ЗГВ и не е осъществило контрол в зоните за ограничен достъп, съгласно изискванията на т. 1.2.2 от Приложение към Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. Извършеното нарушение касае навлизане на лице в критичните части на зона с ограничен достъп на Терминал 2-летище С. от лице, което прескача парапет, преминава през пункт за проверка на пътници и ръчен багаж без да му е извършен контрол за сигурност до критичната част на летището Терминал 2.

Правилно е преценено от СРС, че следва да се приложи санкционната разоредба на чл. 143, ал. 3, т. 5 от ЗГВ, която предвижда санкция в размер от 2 000 до 10 000 лв. на летищен оператор, който допусне или разреши нерегламентиран достъп на лице или моторно превозно средство в зоните за сигурност на летище. Нарушението се характеризира с висока обществена опасност, с оглед факта, че е допуснато лице да достигне до въздухоплавателното средство, преминавайки критичните части на зона с ограничен достъп, като смекчаващо обстоятелство следва да се приеме липсата на данни за извършени други административни нарушения от жалбоподателя, поради което и наказващият орган е определил имуществена санкция в размер на 3 000 лв., ориентирана към минимума предвиден в санкционната разпоредба: чл. 143, ал. 3, т. 5 от ЗГВ.

Предвид изложеното и като се съобрази с наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът счита, че решението на СРС, на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента), съответстващи на 130, 00 (сто и тридесет) лева, определено по реда на чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3421 от 18.09.2025 г. по НАХД № 1913/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав.

ОСЪЖДА „Соф Кънект“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР разноски в размер на 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: